

İyi İnsanlar Unutulur 1

— muhammet-furkan-sayan · 12 Haziran 2024

(Gerçek bir yaşamdan ilham alınarak yazılmıştır.)

Ben Mehmet Gabur .Emekli bir memurum. Yaşam ve hayat denen bu oyunda yorulmuş, unutulmuş belki de hiç var olmamış biriyim.

Küçük bir çocukken babam İsmet bey ve annem Rukiye hanım bana iyi bir insan olmanın sırrını vermişti. Bende iyi bir insan olmak için herşeyi yaptım. Bugün yalnız olmamın veya adımın dahi bilinmemesi bu yüzdendir. Çünkü insanlar sade ve temiz yaşayan birini kolay kabul edemezler.

Hayat hikayem İstanbul'a taşındığımız 10 temmuz 1945'e kadar gidiyor. O zamanlar üç yaşında şirin al yanaklı bir köylü çocuğu bu şehri dünyanın kalbi olarak görmüştü ama duyguları ve insanları yok ettiğini fark edince buradan köyüne gitmeyi daha çok istemişti.

İşte bu şehri gören anne ve babam bana iyi insan olma sırrını öğretti ama kendileri uygulamadı.

İnsanlar o dönemde daha nazik ve kibar olsalar da her dönem olduğu gibi en kibar olan ve en iyi niyetli olan hep ezilirdi.

Babam bir dokuma atölyesi ve tekstil atölyesi işletiyordu. Ben beş yaşlarındayken işleri bozulmuş ve daha somurtkan, sınırlı bir adam olmuştu. Öyle ki her akşam annem ve beni döver sonra odasına gidip raki içerdi.

O yılın sonunda annem daha fazla dayanamadı ve hastalanıp vefat etti. Ben köşe bir yerde tam bir gece boyunca sessizce ağlamıştım. Bu olaydan iki ay sonra Babam Neşe adlı bir kadınla ilişkiye başladı ve evlendi. Sonra işleri düzelmeye başladı ve eskisi gibi güler yüzlü birisi oldu.

Üvey annem beni pek sevmedi ona göre rahmetli anneme benziyordum. Babamda o ne derse onu yapardı. Neşe hamile kalınca beni de evden gönderdiler. Ankara'da annemin babası beni aldı onu daha önce hiç görmemiştim. Annem ve babam evlendikleri günden beri dedem ile küs olduğu için benden bile haberi yoktu.

Dedem zengin biriydi ama ona bakacak kimsesi yoktu. Sevdiği insanlara hep kötü davrandığı için yalnız kalmıştı. Ne tuhaf ben ise herkesin iyiliği için çabalarken tıpkı dedem gibi yalnızlığı tatmıştım.

Babam ayda bir beni telefonla arayarak dedemin sağlık durumu hakkında bilgi isterdi. İyiliği için

sorduğunu düşünmeyin çünkü dedemin yaşayan tek akrabası bendim ve ölünce herşeyi bana kalacaktı. Dedem huysuz olsa da bana çok şey öğretti balık tutmayı, yazı yazmayı, ateş yakmayı, nasıl taş ve altın işleyeceğini bile öğretmişti dedemle liseye gidene kadar birlikte yaşadık ve birgün oda çekilip gitti. Bütün mal varlığını bana bırakmıştı. Onbeş yaşında küçük bir çocuk on yıl sonra ilk defa babasını karşısında görmüştü. Yine içimde ona karşı bir sevgi varken o benden sadece faydalanmak istiyordu.

Dedemden kalan bütün mal varlığını benim babam olduğu için vekaleten devralmış ve eşinin üzerine tapu yapmıştı. Bana da mecburen bakmak zorunda kalmıştı.

İstanbul'da iyi bir konakta yaşıyordu işleri iyidi dedemin parasıyla daha da büyük bir firma kurmuştu. O koca konakta öz oğluna müştemilatı layık görmüştü. Hizmetçileri bile konakta kalırken ben sırf üvey annem küçük kardeşim Caner ve Selma'ya kötü örnek olabilecek birisi olduğumu söylediği için müştemilatta yalnız kalıyordum. Kendi yemeğimi yapıyor, sobayı yakıyor ve okuluma gidiyordum. Akşamları ise babamın küçük bir atölyesinde çalışıyordum. Yinede halimden memnundum ta ki babam ve üvey annem küçük kardeşim Caner için bir doğum günü partisi düzenleyene kadar. Parti için herkes canla başla çalışıyordu benden de masa ve sandalyeleri taşımamı ve doğum günü süslerini hazırlamamı istemişti. Sonra beni yanına çağırdı ve gitmemi istedi bu parti sadece aile içi dedi. Babam artık bana aileden değilsin demişti.

Müştemilata gittim ve pencereden dışarıya baktım. Palyaçolar oyuncaklar müzik ve hediyeler tam o sırada Caner babamın en sevdiği ve hatrası olan bardağı kırmıştı. Bende bu bardağı küçükken yanlışlıkla elimden düşürmüştüm ve kurdandan küçük bir parçanın kırılmasına sebep olmuştum. Tabi babam çok sevdiği bardağın bir parça camı için beni sabaha kadar dönmüştü ama kardeşime hiç birşey yapmadı. Kızmadı bile. Okulumda zaten müştemilat çocuğu diye dışlanırdım şimdi de ailem bile beni dışlamıştı.